

Tak zwany „animal turn” spowodował zmianę postrzegania zwierząt, które zaczęły być rozumiane i analizowane jako ważny element ludzkiej historii. Ta nowa perspektywa zmanifestowała się także w podejściu do badań nad rolą zwierząt w średniowieczu; badacze tacy jak Joyce Salisbury uznali zwierzęta za „żywe stworzenia, które zamieszkują świat razem z ludźmi, a nie pełnią jedynie funkcji moralnych symboli i nie odgrywają ról w politycznych alegoriach”. Mimo że zwierzęta traktowane są i były w ustawodawstwie często jako przedmioty, a nie podmioty, ludzie od zawsze czuli z nimi związek emocjonalny. Zwierzęta były wykorzystywane nie tylko do pracy i jako źródło pożywienia, ale były także towarzyszami ludzi (bodaj najsławniejszym bizantyńskim przykładem jest cesarzowa Zoe, której kot Mehlebe jadał ze złotych talerzy).

Studia nad zwierzętami w starożytności i w zachodnim średniowieczu są dzisiaj niezwykle popularne, nie przyciągnęły jednak porównywalnej uwagi bizantynistów. Istnieje jedynie pojedyncze publikacje, takie jak na przykład niedawny artykuł Tristana Schmidta na temat zwierzęcych metafor, prace Henrietty Kroll dotyczące bizantyńskiej zooarcheologii, studia Stavrosa Lazarisa dotyczące *Fizjologa* i weterynarii. Niedawna książka Adama Goldwyna na temat ekokrytyki przynosi ustalenia dotyczące zwierzęcych metafor w *Digenisie Akritasie*. Nie istnieje jednak monografia dotycząca zwierząt w Bizancjum i sposobu ich przedstawiania w literaturze.

Obecny projekt koncentruje się na sposobach przedstawiania zwierząt w Bizancjum pomiędzy X i XII wiekiem. Bizantyńskie zainteresowanie zwierzętami nie było ograniczone tylko do zoologicznych traktatów, ale wyrażało się także w teksach literackich (enkomiach zwierząt, monodiach, pseudonaukowych traktatach dotyczących insektów, opisach polowań).

Poszczególne zadania badawcze przedstawione tematycznie, a nie chronologicznie, pozwolą na zaprezentowanie jak postrzegano zwierzęta w okresie średniego Bizancjum i jak różne zmienne (religia, klimat, czynniki społeczne i polityczne) skutkowały różnym podejściem do zwierząt i w konsekwencji różnymi sposobami ich przedstawiania w literaturze. Celem projektu jest również pokazanie jak i czy bizantyńskie podejście do zwierząt różniło się od sposobu przedstawiania o traktowania zwierząt na zachodzie Europy (w Bizancjum nie było tradycji sądów nad zwierzętami i, zupełnie inaczej niż w literaturze zachodniej, bizantyńskie zwierzęta pozostają na ogół bezimienne).